

fordeler sig på de nuværende 10 kommissioners områder således:

	Antal sager:
1. område: København, Frederiksborg og Bornholms amtsråds kredse	2
2. — Holbæk og Sorø amtsråds kredse	1
3. — Roskilde, Præstø og Maribo amtsråds kredse	4
4. — Odense, Assens og Svendborg amtsråds kredse	3
5. — Hjørring og Aalborg amtsråds kredse	12
6. — Thisted, Viborg og Randers amtsråds kredse	24
7. — Aarhus, Skanderborg og Vejle amtsråds kredse	6
8. — Ringkøbing og Ribe amtsråds kredse	17
9. — Haderslev og Sønderborg amtsråds kredse	57
10. — Tønder og Aabenraa amtsråds kredse	97

Desuden har kommissionerne beskæftiget sig med færdigbehandling af ialt 62 større sager, rejst før 1950.

Forslagets § 1, stk. 2, 3, 4, 5, 6 og 7 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til henholdsvis § 1, stk. 3, 4 og 7, § 3, stk. 1, og § 1, stk. 5 og 6, i den gældende lov.

Til § 2.

Stk. 1—5 er lovfæstelse af en fremgangsmåde, der i det væsentligste har dannet sig i praksis.

Ved den i stk. 1, 3 og 4 foreslåede fastsættelse af ombytnings- og beliggenhedsværdierne af de interesserede arealer søges tilsikret et retfærdigt grundlag for udarbejdelsen af jordfordelingsplanen. Forhåndsvurdering må efter erfaringen fra det hidtidige arbejde i større jordfordelinger anses for hensigtsmæssig, ligesom sådan værdiansættelse udgør en nødvendig forudsætning for udkastets regler om bindende afstemning i paragraffens stk. 6.

Efter den gældende lovs § 2, stk. 1, kan kommissionen ved kendelse beslutte, at en hensigtsmæssig jordfordelingsplan, der har fundet tilslutning hos flertallet af de af planen berørte lodsejere, såfremt de repræsenterer en i henseende til areal og grundværdi overvejende del af de jorder, som planen omfatter, skal gennemføres for alle af planen omfattede arealer i fornødent omfang, såfremt det skønnes, at hver enkelt af de lodsejere, som ikke

har givet tilslutning til planen, efter denne tildeles et vederlagsareal, der i økonomisk udnyttelsesværdi svarer til det afgivne areal og er af lige så god beliggenhed og med tilfredsstillende adgangsforhold. I praksis har kommissionerne dog altid opnået lodsejernes tiltrædelse i samtlige hidtil godkendte jordfordelingsager, omend det undertiden er sket på bekostning af planens hensigtsmæssighed.

Ved forslaget's stk. 6 er denne bestemmelse suppleret med regler om bindende afstemning efter forudgående forhandling med den enkelte lodsejer, navnlig for at skabe mulighed for, at kun jordfordelinger, der har tilslutning blandt flertallet af lodsejere, føres igennem af kommissionen, og at der på den anden side skabes mulighed for gennemførelse af en af et sådant flertal ønsket plan, såfremt den skønnes fordelagtig for samtlige ejendomme.

Til § 3.

Denne paragraf giver regler for kommissionens foreløbige kendelse om fremme af en jordfordelingsplan.

Stk. 1 gengiver hovedsynspunktet i den gældende lovs § 2, stk. 1.

Bestemmelsen i forslaget's stk. 2 tilsigter at give mulighed for i begrænset omfang at fravige princippet om, at en lodsejer kun kan tilpligtes at afgive jord mod at få et tilsvarende vederlagsareal. Praksis har vist nødvendigheden af i mindre omfang at kunne udligne i realiteten ubetydelige arealdifferencer gennem pengevederlag, navnlig i sager om omlægning af jorder i ældre kulturområder, hvori eksisterende veje, hegn o. lign. naturligt bør danne grænse også for de nye lodder. Bestemmelsens rent tekniske karakter er fremhævet ved, at værdiforskellens beregning hviler på den forudgående vurdering, og at forskelsbeløbet skal holdes indenfor 5 pct. af ombytningsværdien og ikke må overstige 500 kr. Lodsejernes retsstilling sikres yderligere gennem bestemmelsen om vederlagets fastsættelse og udbetaling i overensstemmelse med de i forordningen af 5. marts 1845 foreskrevne regler.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2, idet dog begrænsningen til 15 pct. foreslås ændret til 25 pct. Bestemmelsen i den gældende lov har som anført ikke været anvendt i hidtil gennemførte sager, men man har på den anden side måttet opgive gennemførelsen af enkelte hensigtsmæssige og påkrævede jordfordelinger, fordi lodsejere af slog at deltage med arealer, der oversteg 15 pct. af deres ejendom, og da bestemmelsen således må forventes nærmest at virke forebyggende, ville det